

paa det ene eller det andet Omraade er i Stand til at have nogen begrundet Mening eller kan sige med Sikkerhed: Denne Finanslov er et virkeligt Overslag, et rigtigt Overslag over Statens Indtægter og Udgifter i det følgende Aar. Befolkningen, som skulde kunne tage Lære af, hvad der vedtages her, vil ikke kunne danne sig nogen rigtig Mening derom. Den ærede Minister nævnedes adskillige af disse Punkter. Han nævnedes f. Eks. de indirekte Skatter. Han talte om en Nedgang paa Toldloven af 2 Millioner. Ja, det er vistnok ganske rigtigt, det er hans Forslag, men saaledes som det fremtræder i Finanslovens § 28, er Nedgangen dog ansat til 3 Mill. Kr., som er Forskellen mellem de to Poster paa $5\frac{1}{2}$ og $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det bliver altsaa 3 Millioner. Saa komme Lønningslovene, som i Virkeligheden naa op til henimod 6 Mill. Kr., hvoraf jo noget ventes kompenseret, som det hedder, altsaa skal komme ind paa anden Maade. Men det er en Sag for sig, det er i alt Fald en Udgift. Jernbanerne ere alene $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det bliver i alt $12\frac{1}{2}$ Million. Lægger man dem til de 4 Millioner, som staa paa Papiret, have vi $16\frac{1}{2}$ Mill. Kr.s Underskud, og det skulde altsaa være det, vi gaa næste Finansaar i Møde med. Saa er der mange andre Ting, som jeg endnu ikke har nævnt. Der er f. Eks. Rigsarkivet. Dersom den ærede Minister for offentlige Arbejder skulde have Held med sig til at faa dette Forslag gennemført — hvortil Udsigterne maaske ikke ere særdeles store i Øjeblikket —, vil det betyde 700,000 Kr. Begyndelsen af Esbjerg Havn er 135,000 Kr. Kort sagt, en Mængde ret store Udgifter vil der være Spørgsmaal om, som yderligere bevise, at vi hverken vide ud eller ind. Naar vi ere færdige med at behandle dette Finanslovsforslag, have vi, det vide vi, vedtaget en hel Række enkelte Bevillinger, men den samlede Oversigt over Statens Forhold vide vi ikke noget om.

Jeg har ikke i Sinde at komme ind paa de almindelige finansielle Betragtninger, som den højtærede Minister har fremsat her i Tinget. Jeg vil derimod gerne tillade mig at nævne nogle enkelte Poster paa Finansloven, som ved det første Gennemsyn af denne have vakt min Opmærksomhed. Den ærede Finansminister mente nok, at der var ingen særlig opsigtvækkende Poster paa Finansloven. Ja, det kommer jo an paa, hvorledes man ser paa det. Der er jo mange Poster, som i sig selv synes at være ret ubetydelige, og

om hvilke man vil sige, at de Summer, de dreje sig om, ikke ere værd eller i alt Fald ikke ere noget videre at tale om. Men der kan være Poster, som i sig selv ere smaa, men som dog indeholde Spørgsmaal af principiel Natur, Spørgsmaal, som maa være Genstand for en Overvejelse og Undersøgelse. Jeg skal tillade mig at nævne nogle af disse.

Jeg vil først bede ærede Medlemmer om at se paa § 6, under Pensioner, Konto 7. A. 2. Denne Underafdeling omhandler Enkepensioner og Børneunderstøttelser — det er Statsbanerne, der er Spørgsmaal om —, og der er saa ved tredje Behandling i det andet Ting tilføjet en Anmærkning, som gaar ud paa, at „Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til efter nærmere Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde at tilstaa Enker efter fast ansatte ved Statsbanerne, der omkomme under Udførelsen af Tjeneste ved Statsbanerne, en Pension af indtil $\frac{2}{3}$ af Mandens sidste Lønningsindtægt, dog ikke ud over 1,000 Kr.“. Dette er i og for sig en Ting, jeg ikke har noget imod i Realiteten. Jeg har intet imod, at Pensionen for saadanne Enker forhøjes, tværtimod, den Pension, de ville faa i saadanne ulykkelige Tilfælde, hvor deres Mand omkommer under Udførelsen af sin Tjeneste ved Statsbanerne, vil jo være saa lille, at man kun kan unde dem den Forhøjelse, her er Tale om. Men det, jeg har at indvende, er, at man ved en Anmærkning paa Finansloven vil gøre en Forandring i den gældende Lov. Den gældende Lov er Loven af 15. Maj 1903 om Statsbanernes Ordning. Der findes i dens § 34 to literaer f. og l., i hvilke det hedder, at Enker efter fast ansatte ved Statsbanerne, der omkomme ved Udførelsen af deres Tjeneste, skulle have $\frac{1}{3}$ af Mandens Indtægt som Pension. Dette foreslaas nu forhøjet til indtil $\frac{2}{3}$. Det er det, der efter min Mening ikke bør finde Sted. Man bør ikke paa Finansloven forandre en almindelig Lov, som oven i Købet kun er faa Aar gammel. Det bør ske gennem et selvstændigt Lovforslag. Og hvorfor? Ganske simpelt af den Grund, at der ikke maa lægges Pres fra noget af Tingenes Side paa det andet Ting med Hensyn til Vedtagelsen af slige Bestemmelser. Nu er denne Bestemmelse tilfældigvis af den Natur, at det overvejende Flertal, ja, maaske alle her i Tinget, vil være stemt for dens Realitet, maaske dog med visse Bestemmelser om, hvorvidt der skal overlades Ministeren et frit Spillerum indenfor Grænsen mellem Nul og $\frac{2}{3}$. Men i alt Fald,